

N:o 40.

Ank. till Riksd. kansli den 22 maj 1909, kl. 5 e. m.

Memorial, i anledning af kamrarnas skiljaktiga beslut beträffande motiveringen till bevillningsutskottets betänkande n:o 32, i anledning af Kungl. Maj:ts proposition om rätt för Kungl. Maj:t att i visst fall förordna om omedelbar tillämpning af ifrågasatt förhöjd tull eller tillverkningseskatt.

I betänkande n:o 32, i anledning af Kungl. Maj:ts proposition, n:o 84, om rätt för Kungl. Maj:t att i visst fall förordna om omedelbar tillämpning af ifrågasatt förhöjd tull eller tillverkningseskatt, hade bevillningsutskottet hemställt, att propositionen icke måtte vinna Riksdagens bifall, hvarjämte utskottet gjort följande uttalande:

»Då departementschefen i sitt ofvan intagna anförande till statsrådsprotokollet i detta ärende, efter att hafva erinrat om den långa tid, som måste förflyta, innan den i propositionen till innevarande års Riksdag föreslagna ändringen af § 60 regeringsformen kunde varda genomförd, framhållit, hurusom det vore af vikt, att jämväl för nyssberörda tid de olägenheter blefve undanröjda, för hvilkas afhjälpande grundlagsändringsförslaget vore afsedt, vill det synas, som om nu föreliggande proposition vore framlagd under förutsättning af bifall till berörda förslag om ändring af § 60 regeringsformen. Sedan emellertid numera sistnämnda förslag i följd af kamrarnas skiljaktiga beslut förfallit, torde den förutsättning hafva bortfallit, under hvilken föreliggande proposition afgifvits.

Bih. till Riksd. Prot. 1909. 5 Saml. 1 Afd. 38 Häft. (N:o 40.)

Vid sådant förhållande kunde utskottet inskränka sig till att, med hänvisning härtill, afstyrka bifall till sistberörda proposition.

Utskottet vill dock icke underlåta att gifva uttryck åt de betänkligheter af konstitutionell art, som vid behandlingen af föreliggande proposition inom utskottet uttalats. Det har nämligen satts i fråga, huruvida det kunde anses stå i full öfverensstämmelse med en rätt tolkning af § 60 regeringsformen, att Riksdagen, på sätt föreslagits, till Kungl. Maj:t för viss tid afstår en del af sin bestämmanderätt öfver bevillningarna.

I betraktande af det läge, hvori frågan, enligt hvad utskottet nyss angifvit, för närvarande befinner sig, har utskottet saknat anledning att underkasta nyssberörda konstitutionella fråga någon mera ingående undersökning.

Oafsedt hvad sålunda anförts, äga, enligt bevillningsutskottets åsikt, de skäl, som konstitutionsutskottet i sitt betänkande anført emot grundlagsändringsförslaget, tillämpning, om än icke alla i samma grad, äfven gentemot den till bevillningsutskottet remitterade propositionen.»

Enligt afgifven reservation hade herrar friherre C. J. Beck-Friis, Hammarström och Trapp ansett, att utskottets yttrande bort hafva följande lydelse:

»Då departementschefen i sitt ofvan intagna anförande till statsrådsprotokollet i detta ärende, efter att hafva erinrat om den långa tid, som måste förflyta, innan den i proposition till innevarande års Riksdag föreslagna ändringen af § 60 regeringsformen kunde varda genomförd, framhållit, hurusom det vore af vikt, att jämväl för nyssberörda tid de olägenheter blefve undanröjda, för hvilkas afhjälpande grundlagsändringsförslaget vore afsedt, vill det synas, som om nu föreliggande proposition vore framlagd under förutsättning af bifall till berörda förslag om ändring af § 60 regeringsformen. Sedan numera sistnämnda förslag i följd af kamrarnas skiljaktiga beslut förfallit, torde därför kunna antagas, att den förutsättning bortfallit, under hvilken förevarande proposition afgifvits.

Men äfven om ett sådant formellt samband emellan de bägge propositionerna icke skulle föreligga, läser det med hänsyn till den utgång, frågan om ändring af § 60 regeringsformen erhållit, få anses möta öfvervägande betänkligheter, att Riksdagen nu skulle, om också blott för begränsad tid, utan påvisade särskilda skäl afstå någon del af sin bestämmanderätt öfver bevillningarna.»

Enligt utskottet tillhandakomna protokollsutdrag hafva Riksdagens kamrar bägge bifallit utskottets hemställan om afslag å den kungl. propositionen, hvaremot de i fråga om motiveringen stannat i olika beslut, i det att Första Kammaren godkänt det i reservationen intagna yttrandet, hvaremot Andra Kammaren antagit utskottets motivering.

Då, enligt utskottets mening, kamrarnas beslut i fråga om motiveringen äro principiellt skiljaktiga och följaktligen icke kunna sammanjämkas, måste frågan om motivering till Riksdagens beslut i förevarande ämne anses hafva förfallit, hvilket utskottet härmed får för Riksdagen

anmäla.

Stockholm den 22 maj 1909.

På bevillningsutskottets vägnar:

H. CAVALLI.
